

„Egy új szempárba belenézni mindig jó”

Titokzatos egyéniség. Kisgyerekként félt, ha szerepelnie kellett. Aztán pályakezdőként a Nemzeti Színház legendás művészeinek gondoskodó szeretete vette körül. Sorra kapta a főszerepeket, mégis sok idő kellett ahhoz, hogy a színpadon otthon érezze magát. Gregor Bernadett az elmúlt másfél évtizedben eljátszhatta a magyar és a világirodalom megannyi csodálatos nőalakját, akiknek a megformálásához saját lelkének rejtett zugaiban találta meg a kulcsot. Márpedig Júlia, Zilia, Mirandolina vagy Elektra nem sok mindenben hasonlít egymásra. „A titok attól titok, hogy megfejthetetlen” – vallja hivatásáról egyik legújabb szerepében, egy bűnügyi vígjátékban. Mi nézők pedig róla mondhatjuk el ugyanezt.

– Sohasem éreztem úgy, hogy édesapám árnyékában élek, mindig csak azt, hogy a fényből részesülök. Nagyszerű ember volt, és miután nem egy műfajban dolgoztunk, nem is hasonlított minket össze – kezdi beszélgetésünket Gregor Bernadett. – Valahányszor láttam őt a színpadon, még röviddel a halála előtt is, lenyűgözött. Nagy büszkeség számomra, hogy Budapesten és Szegeden általános iskolát neveztek el róla. Akik ide járnak, biztosan tudják, hogy híres operaénekes volt, s amíg az unokáiknak is elmesélik, nem merül feledésbe a neve.

– *Korán kiderült, hogy önben is ott bujkál a színpadi tehetség?*

– Nem. Nagyon visszahúzódozó gyerek voltam, és félttem, ha szerepelnem kellett. A színpad iránti vágy csak középiskolás koromra született meg bennem. Sokat jártam színházba és a Szegedi Szabadtéri Játékokra, s nagyon irigyeltem azokat, akik a világot jelentő deszkákon lehettek... Így hát jelentkeztem a színművészetire, ahová második próbálkozásra vettek föl.

– *Prózai tagozatra járt, a legendás Horvai-Kapás osztályba. A zenés irányú kevésbé érdekelte?*

– Ha nagyon jó hangom lett volna, talán azt próbálom meg. Így maradtam a prózánál. Schell Judit, Kéri Kitty, Marozsán Erika, Hajdú Steve, Fekete Ernő és Kamarás Iván is az osztálytársam volt.

– *Alig száradt meg a pecsét a diplomáján, életet adott Bence fiának, s*

leszerződött a Vígsházhoz, ahonnan egy évad után a Nemzetibe ment. Ott miként fogadták?

– Agárdi, Sinkovits, Kállai, Bessenyei – ők még azt a generációt képviselték, akik emberségesek voltak, s nagyon szerettek. Béres Ilonával szinte anya-lánya viszony alakult ki közöttünk. Sokat segítettek, a vérükben volt a szakma. Töröcsik Marival is együtt játszhattam, a Rómeó és Júliában. Néha úgy éreztem, egy-egy mondatuk felér egy egész főiskolai szemeszterrel.

– *A bizonyítási vágy mellett némi megilletődöttséget is jelenthetett e legendás egyéniségek közt kezdeni a pályát.*

– Igen, persze, tiszteltem őket, s éreztem, hogy velük dolgozni óriási lehetőség számomra. Abból is tanultam, ha nézhettem őket a próbákon. Engem ott rögtön a mélyvízbe dobtak, Szomor Dezső: Bella című színművének címszerepével kezdtem, úgyhogy túl sok időm nem volt arra, hogy a megilletődöttségemmel foglalkozzak. Egyik feladat jött a másik után, mégis hosszú évek teltek el, míg végre komfortosabban éreztem magam a színpadon. Amikor már mertem szüneteket tartani. Mert kezdő színésznőként sokszor hadartam – mint aki mielőbb túl akar lenni a feladatán. Pedig a színpadon nem túl, hanem jelen kell lenni! Hálás vagyok azért a tizenhat évért, amely csodás főszerepek sorával ajándékozott meg, de most az Újszínház tagjaként kifejezetten élvezem, hogy remek karaktereket is életre kelthetek.

– *Ebben az évadban az Egy életem, két halálom című bűnügyi vígjáték egyik kulcsfigurájaként a Pécsi Harmadik Színházban is játszik.*

– Izgalmas feladat, két órán át folyamatos koncentrációt igényel, de mert fordulatos krimiről van szó, nagyon jól érzem magam benne! Örömmel vállaltam Moravetz Levente felkérését, akivel rendezőként most dolgoztam először, de A néma leventében Budapesten már játszottunk együtt. Őt is, és a főszerepet játszó Dévényi Ildikót is régóta ismerem, sőt, a barátaimnak mondhatom őket. A kevés szereplős darabokban különösen az vonzó számomra, hogy erőteljesebben építközhetek a partnerem egy pillantásából, mozdulatából, gesztusából, az arcjátékából, egy szünetből... Ezért szeretem a filmnél is jobban a színházat, mert itt a pillanatnak élünk, és ettől minden este egy kicsit más lesz. És szeretek időnként kiszakadni abból a közegből is, amelyben régebb óta vagyok, mert felüdítenek az új hatások, egy új szempárba belenézni mindig jó. Azt tapasztalom egy-egy ilyen munkafolyamat alkalmával, hogy utána visszatérve a korábbi szerepeimhez, azok is új színekkel gazdagodnak.

– *Önt jellemezve a kollégái elsők között említik a szakmai alázatot.*

– Ennek örülök. Szeptember óta tanítok a Hungarovox szinkron-iskolában, s bár eleinte tartottam a feladattól, épp azért mertem elvállalni, mert magam is úgy hiszem, megvan bennem

a hivatásom iránti alázat, s az ehhez szükséges teherbírás. Ahogy édesapámban is megvolt. Akárcsak az őszinteséggel párosuló igazságérzet, amit szintén tőle örököltem. Ebből kellemetlenségeim is adódnak. Talán nem mindig kellené kimondanom, amit abban a pillanatban gondolok.

– Gyakorta írják, hogy kemény nő, fegyvelmezett és magabiztos.

– Fegyvelmezett vagyok, ez igaz, talán kemény is, de magabiztos egyáltalán nem. Apukám azt mondta egyszer: ha előfordulna, hogy egy kicsit sem izgul a színpadra lépés előtt, előadás végén pedig vállon veregetné magát, mondván, ez tökéletes volt, nos, abban a pillanatban abba hagyná a pályát. Mert egy igazi művészt az visz előbbre, ha megvan benne a kételkedés, amiből építhet, továbbléphet, gazdagodhat.

– Édesapja a konyhában is mester volt, igazi inyenc, akinek ételspecialitásairól is tudunk. Ilyen a Falstaff-fogás, a lecsó köretként készített tejes nokedli, sőt, egy finom pogácsa receptje is a nevéhez fűződik.

– A Falstaff-egytálétel valójában sonkával és tarjaszeletekkel gazdagított, makói hagymával megbolondított rakott krumpoli. Isteni, de ebből megvan a magam verziója. Én a krumpolira zúzott fokhagymát teszek, sózom-borsozom, és mustáros csirkemell-raguval borítom be. Tejfől helyett tejszínnel készítem, mert attól a burgonyakarikák sokkal szaftosabbak lesznek. A tányéron kanalazhatunk rá egy kis tejfölt is. Nagyon szeretem a magyaros ételeket, csak sajnos keveset ehetek belőlük.

– Egy szegedi lánynak a híres halászlét is kedvelnie kell...

– Édesanyám csodálatosan főzött, ezt a tehetséget (mert hiszem, hogy az kell hozzá) szerénytelenség nélkül állít-

hatom, tőle örököltem. De a halászlével pár évvel ezelőtt, karácsonykor pórul jártam. Izgultam, hogy míg a hal feje és egyéb alkatrészei főnek a fazékban, nehogy a gyerekeim meglássák, mert akkor biztos, hogy meg sem kóstolják. Elővettem az anyukámtól rám maradt passzírozót, s háromnegyed órán át küzdöttem vele, meg a halal és az óriási szálkákkal, amelyek folyton megakadtak benne. Türelmem fogytán, föladtam a harcot. Egyébként imádok a konyhában kísérletezni, a főzés kitűnő kikapcsolódás. Bevásárolok, s ha aznap már nem dolgozom, pár korty házi pálinka vagy finom vörösbor társaságában nekifogok. Nem memorizálok közben szöve-

get, nem mélyedek a gondolataimba, hanem élvezem, hogy a háttérben a fiam hangja kihallatszik a szobából.

– Igaz, hogy az édesapja Macskának szólította?

– Igen, macskabulond család voltunk. Nekem is van öt, mind menhelyről való, s egy felnőtt németjuhász kutyám, akit az elaltatástól mentettem meg. Mindannyian akkor kerültek hozzánk, amikor rettenetesen rossz lelkiállapotban voltam. Sokan nem értik, minek a lakásba ennyi állat, de hiszem, hogy sokkal jobb az életük így, mint lenne egy szűk kennelben. Én nem járok kozmetikushoz, fodrászhoz, konditerembe, a körmeimet is otthon, magam készítem. A gyerekeimre költök, s az állataimra. Nekem megéri.

– Úgy tűnik a szavaiból, most kerek az élete.

– Az. Bence fiam érettségi előtt áll, a műszaki egyetemre készül. Komolyan veszi a tanulást, remek fickó, igazi kamasz. A kicsi, Álmos nagyon élvezi az iskolát, ő vérbeli bohóc. Egészségesek, ez a lényeg.

– Szerepálma?

– Kleopátra! Lassan életkorilag is beérem. Egy jó rendezővel, s olyan Antoniusszal, mint Taylor mellett Burton volt...!

– Ha eddigi élete bármely történést semmissé tehetné, mi lenne az?

– Mondhatnám, hogy a sok rossz éppenséggel ki is maradhatott volna belőle, ám ezek az élet velejárói. A párkapcsolataimban sokat hibáztam, de talán tanultam is belőlük. A legrosszabb, ami eddig történt velem, a szüleim halála. Mert néha jó lenne az anyukámhoz hazamenni Szegedre, és beszélni apuval, legalább telefonon.

LEJEGYEZTE: CSATÓ ANDREA

A FOTÓK AZ EGY ÉLETEM, KÉT HALÁLOM FŐPRÓBÁJÁN KÉSZÜLTEK

kerámia festőde

Zsolnay Kulturális Központ – Boltok utcája

Cím: H-7626 Pécs, Felsővármház utca 52. (Ledina-kapu)

YouTube: http://youtu.be/ORvD_0qqk_M

Mobil: (+36) 30 9 323 863

www.facebook.com/KeramiaFestode

Mail: szurdi.eva@gmail.com

VÁLASSZ A POLCRÓL KERÁMIÁT!

Fogd az ecsetet, írógát, szivacsot vagy használd az ujjadat!
FESS TÁLAT, BÖGRÉT, ILLATMÉCSEST, FIGURÁT, VÁZÁT!

Saját örömdre vagy személyre szóló ajándékként.

Saját tervezésű kerámiád elkészítéséhez segítséget is kérhetsz.

3 napon belül kiégetjük, elviheted vagy postázzuk.

Budapestre ingyenes szállítás.

Gyerekeket, felnőtteket egyaránt várunk.

Csoportoknak kedvezmény.

Nyitva tartás: hétfő kivételével minden nap: 10–17-ig.

Szurdi Éva keramikus

